

Udskriftsdato: 31. december 2025

BEK nr 1580 af 17/12/2018 (Historisk)

Bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: Erhvervsmin.,
Finanstilsynet, j.nr. 1912-0028

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 2092 af 14/12/2020

Bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel¹⁾

I medfør af § 43, stk. 2 og 5, og § 373, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, § 103, stk. 6, og § 190, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1154 af 19. september 2018, § 18, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1166 af 19. september 2018 og § 7, stk. 2, og § 26, stk. 4, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1160 af 19. september 2018, fastsættes:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

Anvendelsesområde

§ 1. Bekendtgørelsen finder anvendelse på følgende virksomheder, der udøver følgende aktiviteter (herefter benævnt værdipapirhandlere), jf. dog stk. 2-8:

- 1) Danske værdipapirhandleres aktiviteter her i landet.
- 2) Aktiviteter her i landet hos tredjelandes værdipapirhandlere, der har tilladelse til filialetablering eller grænseoverskridende virksomhed, jf. § 30, stk. 1, og § 31 i lov om finansiel virksomhed.
- 3) Aktiviteter i danske filialer af investeringsselskaber og kreditinstitutter fra EU/EØS-lande.
- 4) Danske værdipapirhandleres aktiviteter i andre EU/EØS-lande, når dette foregår som grænseoverskridende aktiviteter uden filialetablering.
- 5) Aktiviteter udøvet af tilknyttede agenter, der er udpeget af de i stk. 1, nr. 1-4, nævnte virksomheder.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på grænseoverskridende tjenesteydelser ydet her i landet af investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. §§ 4-6, § 8 og §§ 10-13 finder ikke anvendelse på værdipapirhandel med realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO'er) eller særligt dækkede obligationer (SDO'er), når værdipapirhandlen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom.

Stk. 4. §§ 3-6, § 8, §§ 10-11 og §§ 14-17 finder tillige anvendelse på investeringsrådgivere og finansielle rådgivere omfattet af lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Stk. 5. Bekendtgørelsen finder bortset fra § 3, § 4, stk. 1, § 5, stk. 1, § 6, § 8 og § 15 ikke anvendelse, når værdipapirhandlerens kunder er godkendte modparter.

Stk. 6. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på transaktioner mellem medlemmer af en multilateral handelsfacilitet eller et reguleret marked her i landet eller i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 7. § 9 finder tillige anvendelse på danske UCITS omfattet af lov om investeringsforeninger mv., investeringsforvaltningsselskaber omfattet af lov om finansiel virksomhed § 10, stk. 1, samt forvaltere af alternative investeringsfonde, som har tilladelse til at markedsføre alternative investeringsfonde til detailkunder, jf. § 5, stk. 4, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Stk. 8. §§ 3-6, §§ 8-11 og §§ 14-17 finder tillige anvendelse for forvaltere af alternative investeringsfonde, som har tilladelse til at udføre tjenesteydelser i henhold til bilag 1, nr. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. § 11, stk. 2, 2.-4. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Definitioner

§ 2. Ved værdipapirhandel forstås investeringsservice som nævnt i bilag 4, afsnit A i lov om finansiel virksomhed samt accessoriske tjenesteydelser, som nævnt i bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 2. Ved finansielle instrumenter forstås de instrumenter, der er nævnt i bilag 5, nr. 1-11, i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 3. Ved investeringsrådgivning forstås personlige anbefalinger til en kunde enten på anmodning eller på investeringsrådgiverens eget initiativ af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter, jf. bilag 5 i lov om finansiel virksomhed, og strukturerede indlån.

Stk. 4. Ved personlig anbefaling forstås en anbefaling, der gives til en person i dennes egenskab af investor, som tager udgangspunkt i personens egne omstændigheder og som udgør en anbefaling til at tage et af følgende skridt:

- 1) at købe, sælge, tegne, udveksle, indløse, beholde eller garantere et bestemt finansielt instrument eller struktureret indlån, eller
- 2) at udøve eller undlade at udøve en rettighed, der skyldes et bestemt finansielt instrument, til at købe, sælge, tegne, udveksle eller indløse et finansielt instrument eller et struktureret indlån.

Stk. 5. Ved porteføljepleje forstås porteføljepleje i henhold til den enkelte kundes afgivne mandat med skønsmæssige beføjelser, såfremt sådanne porteføljer omfatter et eller flere finansielle instrumenter eller strukturerede indlån.

Stk. 6. Ved krydssalg forstås tilbud om ydelse af en investeringsservice sammen med en anden tjenesteydelse eller et andet produkt som en del af en pakke eller som en betingelse for samme aftale eller pakke.

Stk. 7. Ved professionel kunde forstås en kunde, som opfylder kriterierne i denne bekendtgørelses bilag 1.

Stk. 8. Ved godkendt modpart forstås en kunde, som opfylder kriterierne i denne bekendtgørelses bilag 2.

Stk. 9. Ved detailkunde forstås en kunde, som hverken er en professionel kunde eller en godkendt modpart, jf. stk. 7-8.

Stk. 10. Ved et tilsvarende tredjelandsmarked forstås et reguleret marked, beliggende i et tredjeland, som anses for at svare til et reguleret marked, hvis den retlige og tilsynsmæssige ramme i tredjelandet kan betragtes som ækvivalent i henhold til en ækvivalensafgørelse truffet af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 89 a, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/1034/EU af 23. juni 2016 om ændring af direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Kapitel 2

Generelle regler om investorbeskyttelse

Generalklausul

§ 3. En værdipapirhandler skal handle ærligt, redeligt og professionelt og i sine kunders bedste interesse.

Kundekategorisering og kundeaftaler

§ 4. Værdipapirhandleren kan på anmodning fra en godkendt modpart enten generelt eller på ad hoc-basis behandle denne som en professionel kunde eller en detailkunde.

Stk. 2. Inden en værdipapirhandler leverer tjenesteydelser til en kunde, der anses for at være professionel efter afsnit a i denne bekendtgørelses bilag 1, skal værdipapirhandleren oplyse kunden om, at denne anses for at være en professionel kunde og vil blive behandlet som en sådan kunde, medmindre værdipapirhandleren og kunden indgår en anden aftale, jf. stk. 3.

Stk. 3. En værdipapirhandler skal oplyse en kunde, der anses for at være professionel efter afsnit a i denne bekendtgørelses bilag 1, om at kunden har mulighed for at anmode om at ændre aftalens betingelser for at opnå en højere grad af beskyttelse. Det er frivilligt for værdipapirhandleren, om denne ønsker at indgå en aftale om en højere grad af beskyttelse af kunden, jf. 1. pkt.

Stk. 4. En aftale efter stk. 3 skal være skriftlig og skal yde kunden en højere grad af beskyttelse ved anvendelse af reglerne om god skik. Det skal fremgå af aftalen, om denne gælder for en eller flere særlige tjenesteydelser eller transaktioner, eller om aftalen gælder for en eller flere typer af produkter eller transaktioner.

Stk. 5. En værdipapirhandler skal indgå og dokumentere en aftale med sin kunde, som indeholder en beskrivelse af parternes rettigheder og pligter samt hvilke finansielle ydelser, der er omfattet af aftalen.

Stk. 6. Vilkår, der indgår i aftalen, kan fremgå ved henvisning til separate dokumenter, herunder til værdipapirhandlerens almindelige forretningsbetingelser og standardvilkår.

Kapitel 3

Information

Generel information til kunder

§ 5. En værdipapirhandlers kommercielle kommunikation, herunder reklame og markedsføring, til kunder eller potentielle kunder i relation til promovering, salg eller udbud af et produkt eller en tjenesteydelse, skal være tydelig og må ikke være vildledende.

Stk. 2. En værdipapirhandlers markedsføringsmateriale skal tydeligt fremstå som sådant.

Specifik information til kunder

Oplysninger om værdipapirhandleren og dennes investeringsservices og finansielle instrumenter

§ 6. En værdipapirhandler skal give kunden relevante oplysninger om værdipapirhandleren og dennes tjenesteydelser.

Stk. 2. Når en værdipapirhandler yder investeringsrådgivning, skal værdipapirhandleren i god tid inden rådgivningen oplyse kunden om følgende:

- 1) Om rådgivningen ydes på et uafhængigt grundlag eller ej, jf. § 2, nr. 4, i bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger m.v.
- 2) Om rådgivningen er baseret på en generel eller på en mere begrænset analyse af forskellige typer finansielle instrumenter, herunder om udvalget er begrænset til finansielle instrumenter, der udstedes eller leveres af juridiske enheder, der har nære forbindelser til værdipapirhandleren eller andre juridiske eller økonomiske forbindelser, der kan svække det uafhængige grundlag for rådgivningen.
- 3) Om værdipapirhandleren periodisk vil vurdere egnetheden af de finansielle instrumenter, som kunden er blevet anbefalet.

Stk. 3. En værdipapirhandler skal i god tid inden en aftale indgås oplyse kunden om de finansielle instrumenter og de investeringsstrategier, som værdipapirhandleren tilbyder, herunder:

- 1) give relevant vejledning og advarsler om de risici, der er forbundet med investering i de pågældende finansielle instrumenter og særlige investeringsstrategier, og
- 2) oplyse om det finansielle instrument er målrettet detailkunder eller professionelle kunder, jf. § 4 i bekendtgørelse om produktgodkendelsesprocedurer.

Stk. 4. Oplysningerne i stk. 1-3 skal gives på en forståelig måde, der sætter kunder i stand til at forstå tjenesteydelsens og den specifikke type finansielle instruments art og risici. Oplysningerne kan gives på en standardiseret måde.

Krydssalg

§ 7. Når en værdipapirhandler tilbyder krydssalg, skal værdipapirhandleren oplyse kunden om, hvorvidt de forskellige dele i pakken kan købes enkeltvist.

Stk. 2. Når delene, som indgår i et krydssalg, kan købes enkeltvist, skal værdipapirhandleren oplyse kunden om de omkostninger og afgifter, der er forbundet med hver enkel del.

Stk. 3. Når det er sandsynligt, at de risici, der er forbundet med et krydssalg til en detailkunde, vil være forskellig fra de risici, der er forbundet med delene enkeltvist, skal værdipapirhandleren oplyse kunden om, hvordan samspillet mellem delene ændrer risiciene.

Prisoplysninger

§ 8. En værdipapirhandler skal, når det er relevant, give kunden oplysninger om alle omkostninger og dertil knyttede gebyrer, herunder omkostninger forbundet med:

- 1) Den relevante investeringsservice og eventuelle accessoriske tjenesteydelser.
- 2) De finansielle instrumenter som anbefales eller markedsføres til kunden, som ikke skyldes tilstedeværelsen af underliggende markedsrisici.

Stk. 2. Værdipapirhandleren skal oplyse kunden om, hvordan de i stk. 1 nævnte omkostninger skal betales, herunder om visse omkostninger betales indirekte via en tredjepart. Oplysninger om omkostninger, som betales via en tredjepart, skal gives i overensstemmelse med § 8, stk. 1 i bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger mv.

Stk. 3. Værdipapirhandleren skal sammenfatte oplysningerne om de i stk. 1 omfattede omkostninger og gebyrer, så kunden får et overblik over de samlede omkostninger og den samlede effekt på afkastet af investeringen, og hvis kunden anmoder om det, skal oplysningerne udspecificeres.

Stk. 4. Værdipapirhandlerne skal, når det er relevant, stille de i stk. 1 nævnte oplysninger til rådighed for kunden regelmæssigt og mindst en gang om året i investeringens levetid.

Stk. 5. Værdipapirhandleren skal give oplysningerne på en forståelig måde, så kunden kan træffe sin investeringsbeslutning på et informeret grundlag. Oplysningerne kan gives på en standardiseret måde.

Prospekter, central investorinformation og væsentlig investorinformation

§ 9. Ved markedsføring til detailkunder af andele i en afdeling af en UCITS eller i en alternativ investeringsfond, som en forvalter har tilladelse til at markedsføre til detailinvestorer, jf. § 5, stk. 4, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, skal en værdipapirhandler, et investeringsforvaltningsselskab, foreningen eller forvalteren af den alternative investeringsfond oplyse, at der er udarbejdet et prospekt, hvis et sådan skal udarbejdes, et dokument med central investorinformation eller et dokument med væsentlig investorinformation samt oplyse om, hvordan offentligheden kan få prospektet og disse dokumenter udleveret eller få adgang hertil.

Stk. 2. En værdipapirhandler, et investeringsforvaltningsselskab, en UCITS eller en forvalter af en alternativ investeringsfond skal tilbyde en detailkunde dokumentet med central investorinformation eller dokumentet med væsentlig investorinformation vederlagsfrit inden køb af andele.

Stk. 3. På en detailkundes anmodning skal en værdipapirhandler, et investeringsforvaltningsselskab, en UCITS eller en forvalter af en alternativ investeringsfond udlevere prospektet, hvis et sådan skal udarbejdes, dokumentet med central investorinformation eller dokumentet med væsentlig investorinformation vederlagsfrit.

Kapitel 4

Kend din kunde-princippet

Egnedtest og egnedserklæring

§ 10. Når en værdipapirhandler yder investeringsrådgivning eller porteføljepleje, skal værdipapirhandleren indhente de nødvendige oplysninger om en kundes:

- 1) kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for det specifikke type produkt eller tjenesteydelse,
- 2) finansielle situation, herunder kundens evne til at bære tab, og
- 3) investeringsformål, herunder kundens risikovillighed.

Stk. 2. Når en værdipapirhandler yder investeringsrådgivning og porteføljepleje skal værdipapirhandleren, med udgangspunkt i de i stk. 1 nævnte oplysninger, anbefale kunden den tjenesteydelse og de finansielle instrumenter, der egner sig for kunden og som er i overensstemmelse med vedkommendes risikovillighed og evne til at bære et tab.

Stk. 3. Når en værdipapirhandler yder investeringsrådgivning, som munder ud i en anbefaling om krydssalg, skal værdipapirhandleren sikre, at den samlede pakke af tjenesteydelser eller produkter er egnet for kunden.

§ 11. Når en værdipapirhandler udøver investeringsrådgivning til en detailkunde, skal værdipapirhandleren, inden transaktionen foretages, udarbejde en erklæring om egnethed, hvoraf det fremgår, hvilken type investeringsrådgivning der er ydet, og hvordan denne rådgivning stemmer overens med kundens præferencer, mål og andre karakteristika. Erklæringen skal gives på et varigt medium.

Stk. 2. Når en aftale om at købe eller sælge et finansielt instrument indgås ved hjælp af fjernkommunikation, som forhindrer en forudgående afgivelse af en erklæring om egnethed, kan værdipapirhandleren afgive den skriftlige erklæring om egnethed på et varigt medium umiddelbart efter, at kunden er bundet af en aftale, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Kunden har indvilliget i at modtage erklæringen om egnethed uden unødigt forsinkelse efter gennemførelsen af transaktionen.
- 2) Investeringsgesellschaften har givet kunden mulighed for at udskyde transaktionen for at modtage erklæringen om egnethed på forhånd.

Hensigtsmæssighedstest

§ 12. Når en værdipapirhandler udfører eller formidler ordrer for en detailkunde uden at yde investeringsrådgivning eller porteføljepleje, skal værdipapirhandleren udbede sig oplysninger fra kunden om dennes kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den type produkt eller tjenesteydelse, der udbydes eller efterspørges. På baggrund af oplysningerne skal værdipapirhandleren vurdere, om det påtænkte produkt eller den påtænkte tjenesteydelse er hensigtsmæssig for kunden, jf. dog § 13.

Stk. 2. Ved krydssalg, jf. § 7, skal værdipapirhandleren vurdere den samlede hensigtsmæssighed for kunden af de tjenesteydelser eller produkter, der indgår i pakken.

Stk. 3. Finder værdipapirhandleren på grundlag af de oplysninger, som er modtaget i medfør af stk. 1, at produktet eller tjenesteydelsen ikke er hensigtsmæssig for kunden, skal kunden gøres udtrykkeligt opmærksom herpå.

Stk. 4. Hvis kunden giver utilstrækkelige oplysninger om sit kendskab og sine erfaringer, jf. stk. 1, skal kunden gøres udtrykkeligt opmærksom på, at værdipapirhandleren på grund af den mangelfulde information ikke kan afgøre, om produktet eller tjenesteydelsen er hensigtsmæssig for vedkommende.

Stk. 5. Informationen i stk. 3 og stk. 4 kan gives på en standardiseret måde.

Udelukkende ordreudførelse (»execution only«)

§ 13. Når en værdipapirhandler alene modtager, formidler eller udfører en kundes ordre med eller uden accessoriske tjenesteydelser, dog med undtagelse af kredit- eller långivning, jf. Bilag 4, afsnit b, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, der ikke omfatter eksisterende kreditgrænser for lån, løbende konti og kassekreditter for kunder, kan værdipapirhandleren undlade at opfylde forpligtelserne i § 12 hvis betingelserne i nr. 1-4 er opfyldt:

1) Tjenesteydelsen skal vedrøre:

- a) aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller i en multilateral handelsfacilitet (MHF) her i landet, i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller på et tilsvarende tredjelandsmarked, med undtagelse af aktier i institutter for kollektiv investering, som ikke er UCITS, og aktier, som omfatter et afledt instrument,
 - b) pengemarkedsinstrumenter som ikke omfatter et afledt instrument eller en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå den involverede risiko,
 - c) gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked eller i en multilateral handelsfacilitet (MHF) her i landet, i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller på et tilsvarende tredjelandsmarked, der ikke omfatter et afledt instrument eller en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå den involverede risiko,
 - d) andele i investeringsforeninger eller tilsvarende investeringsinstitutter omfattet af lov om investeringsforeninger (UCITS), bortset fra strukturerede investeringsinstitutter som omhandlet i artikel 36, stk. 1, 2. afsnit, i forordning (EU) nr. 583/2010,
 - e) strukturerede indlån, bortset fra dem, der omfatter en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå afkastrisikoen eller omkostningerne forbundet med opsigelse af produktet før tid, eller
 - f) andre ikke-komplekse finansielle instrumenter.
- 2) Tjenesteydelsen skal ydes på kundens initiativ.
- 3) Kunden er underrettet om, at værdipapirhandleren ikke har pligt til at vurdere det leverede eller tilbudte instruments eller den ydede eller tilbudte tjenesteydelses hensigtsmæssighed, og at kunden derfor ikke nyder godt af beskyttelsen efter reglerne i § 12. Denne information kan gives på en standardiseret måde.
- 4) Værdipapirhandleren opfylder forpligtelserne i § 72, stk. 2, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, samt bekendtgørelser udstedt i medfør af § 72, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed.

Levering af tjenesteydelser via en anden værdipapirhandler

§ 14. Når en værdipapirhandler modtager instrukser om at udføre investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser for en kundes regning gennem en anden værdipapirhandler, skal den modtagende værdipapirhandler henholde sig til de kundeoplysninger, som leveres fra den værdipapirhandler, der formidler instrukserne. Den værdipapirhandler, som formidler instrukserne, er ansvarlig for, at de formidlede oplysninger er komplette og nøjagtige.

Stk. 2. Når en værdipapirhandler modtager instruks om at udføre tjenesteydelser for en kundes regning fra en anden værdipapirhandler, skal den modtagende værdipapirhandler henholde sig til eventuelle anbefalinger vedrørende tjenesteydelsen eller transaktionen, som kunden måtte have modtaget fra en anden værdipapirhandler. Den værdipapirhandler, som formidler instrukserne, er ansvarlig for, at de givne anbefalinger eller råd er egnede for kunden.

Stk. 3. En værdipapirhandler, som modtager kunders instrukser eller ordrer gennem en anden værdipapirhandler, forbliver ansvarlig for, at tjenesteydelsen eller transaktionen gennemføres på grundlag af disse oplysninger eller anbefalinger efter bestemmelserne i stk. 1 og 2.

Kapitel 5

Rapport til kunden

§ 15. En værdipapirhandler skal rapportere til kunden om de ydelser, som værdipapirhandleren har udført for kunden. Rapporterne skal omfatte periodiske meddelelser til kunden ud fra de involverede finansielle instrumenters type og kompleksitet og karakteren af den leverede tjenesteydelse og, hvor det er relevant, informere kunden om omkostninger i forbindelse med de transaktioner og tjenesteydelser, der er gennemført for kundens regning.

§ 16. Når en værdipapirhandler yder porteføljepleje til en detailkunde eller, i forbindelse med udøvelse af investeringsrådgivning, har underrettet en detailkunde om, at værdipapirhandleren vil gennemføre en periodisk vurdering af egnetheden, skal den periodiske rapport indeholde en ajourført erklæring om egnethed, hvori værdipapirhandleren beskriver, hvordan investeringen passer til kundens præferencer og mål, og er tilpasset kundens forhold.

Kapitel 6

Forretningsgange

§ 17. En værdipapirhandler skal mindst en gang årligt vurdere, om dennes forretningsgange for efterlevelse af bestemmelserne i denne bekendtgørelse fungerer efter hensigten og afhjælpe eventuelle mangler.

Kapitel 7

Tilsyns- og straffebestemmelser

Tilsyn

§ 18. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give påbud om berigtigelse af forhold, der strider mod bestemmelser i denne bekendtgørelse.

Straf

§ 19. Med bøde straffes den, der undlader at efterkomme et påbud efter § 18, stk. 2.

Stk. 2. Overtrædelse af § 5, stk. 1 og 2, og § 9, stk. 1-3, straffes med bøde.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 8

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 20. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 747 af 7. juni 2017 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel ophæves.

Erhvervsministeriet, den 17. december 2018

RASMUS JARLOV

/ Hans Høj

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/1034/EU af 23. juni 2016 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter, EU-Tidende 2016, nr. L 175, side 8.

Bilag 1

En professionel kunde er en kunde, jf. afsnit a eller b, der besidder den fornødne erfaring, viden og ekspertise til at træffe sine egne investeringsbeslutninger og foretage en korrekt vurdering af risiciene i forbindelse hermed.

Afsnit a

Kunder der anses for professionelle:

- 1) Foretagender, der ikke er omfattet af bilag 2, og som skal have tilladelse eller underkastes regulering for at virke på de finansielle markeder. Nedenstående liste forstås som omfattende alle foretagender, der har fået tilladelse, og som udøver de for de nævnte foretagender kendetegnende aktiviteter: foretagender, der har fået tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union i henhold til et direktiv, foretagender, der har fået tilladelse af eller er underkastet regulering i et land inden for Den Europæiske Union uden hjemmel i et direktiv, samt foretagender, der har fået tilladelse af eller er underkastet regulering i et tredjeland:
 - a) Kreditinstitutter
 - b) Værdipapirhandlere
 - c) Andre finansieringsinstitutter, der har fået tilladelse eller er underkastet regulering
 - d) Forsikringsselskaber
 - e) Kollektive investeringsordninger og selskaber, der administrerer sådanne ordninger
 - f) Pensionskasser og disses administrationsselskaber
 - g) Råvare- og råvarederivathandlere.
 - h) »Locals«.
 - i) Andre institutionelle investorer.
- 2) Store virksomheder, der opfylder to af følgende krav til størrelse på virksomhedsplan:
 - a) balancesum: 20.000.000 EUR.
 - b) nettoomsætning: 40.000.000 EUR.
 - c) egenkapital: 2.000.000 EUR.
- 3) Nationale og regionale regeringer, herunder offentlige organer, der forvalter den offentlige gæld på nationalt eller regionalt plan, centralbanker, internationale og overnationale institutioner som f.eks. Verdensbanken, IMF, ECB, EIB og andre lignende internationale organisationer.
- 4) Andre institutionelle investorer, der primært investerer i finansielle instrumenter, herunder enheder, der beskæftiger sig med securitisation af aktiver eller andre finansielle transaktioner

Afsnit b

Kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder

Kunder, der ikke er nævnt i afsnit a, herunder offentlige organer, lokale myndigheder, kommuner og individuelle privatinvestorer, kan give afkald på en del af den beskyttelse, der ydes i henhold til reglerne om beskyttelse af detailkunder. Værdipapirhandlere kan behandle ovennævnte kunder som professionelle kunder, forudsat at de relevante kriterier nedenfor er opfyldt, og nedenstående procedure er fulgt. Disse kunder må dog ikke antages at besidde viden om markederne og erfaring, der kan sammenlignes med de i afsnit a omhandlede professionelles viden og erfaring.

1. Identifikationskriterier

Ethvert afkald på den beskyttelse, der ydes efter reglerne om beskyttelse af detailkunder, anses kun for gyldigt, hvis værdipapirhandleren efter en fyldestgørende vurdering af kundens ekspertise, erfaring og viden og på baggrund af de påtænkte transaktioners eller tjenesteydelsers art har opnået en rimelig sikkerhed for, at kunden er i stand til at træffe sine egne investeringsbeslutninger og forstå de involverede risici. I tilfælde af mindre foretagender skal den person, der gøres til genstand for ovenstående vurdering, være den person, der har fået tilladelse til at gennemføre transaktioner for virksomhedens regning. Ved ovennævnte vurdering skal mindst to af følgende kriterier være opfyldt:

- 1) kunden har foretaget transaktioner af en betydelig størrelse på det relevante marked gennemsnitligt ti gange pr. kvartal i de foregående fire kvartaler,
- 2) størrelsen af kundens portefølje, der defineres som omfattende kontantbeholdning og finansielle instrumenter, overstiger 500.000 EUR,
- 3) kunden arbejder eller har arbejdet i den finansielle sektor i mindst ét år i en stilling, der kræver viden om de påtænkte transaktioner eller tjenesteydelser.

2. Særlige identifikationskriterier for kommuner og regioner i relation til disses handel med REPO-aftaler og buy/sell-back aftaler.

Når en kommune eller en region anmoder om at blive kategoriseret som en professionel kunde med henblik på at kunne indgå REPO-aftaler eller buy/sell-back aftaler til brug for kommunens eller regionens likviditetsstyring, kan værdipapirhandleren behandle kommunen eller regionen som en professionel kunde, når:

- 1) kommunen og regionen er i stand til at træffe sine egne investeringsbeslutninger og forstå de involverede risici, som værdipapirhandleren skal vurdere som anført i nedenstående afsnit, og
- 2) størrelsen af kommunens eller regionens portefølje, der defineres som omfattende kontantbeholdning og finansielle instrumenter, overstiger 500.000 EUR.

Værdipapirhandlerens vurdering i henhold til nr. 1, skal ske i overensstemmelse med de kriterier og krav, som fremgår af artikel 55 og 56, stk. 1, 1. pkt., i Kommissionens Delegerede Forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv. Ethvert afkald på den beskyttelse, der ydes efter reglerne om beskyttelse af detailkunder, anses således kun for gyldigt, hvis værdipapirhandleren har opnået en rimelig sikkerhed for, at kommunen eller regionen er i stand til at træffe sine egne investeringsbeslutninger og forstå de involverede risici. Værdipapirhandleren skal til brug for vurderingen heraf foretage en fyldestgørende vurdering af kommunens eller regionens ekspertise, erfaring og viden under hensyntagen til de påtænkte transaktioners eller tjenesteydelsers art. Den eller de personer, der gøres til genstand for ovenstående vurdering, skal være den eller de personer, der har fået tilladelse til at gennemføre transaktioner for kommunens eller regionens regning.

3. Procedure

De ovenfor definerede kunder kan kun give afkald på beskyttelsen for detailkunder efter følgende procedure:

- 1) De skal skriftligt meddele værdipapirhandleren, at de ønsker at blive behandlet som professionelle kunder, enten generelt eller i forbindelse med en bestemt form for værdipapirhandel eller transaktion eller en bestemt transaktions- eller produkttype.
- 2) Værdipapirhandleren skal give dem en klar skriftlig orientering om den beskyttelse og de investorgarantirettigheder, de risikerer at miste.
- 3) De skal skriftligt i et andet dokument end kontrakten erklære, at de kender følgerne af at miste denne beskyttelse. Værdipapirhandleren skal, før denne beslutter at imødekomme eventuelle ønsker om at give afkald på beskyttelse, træffe alle rimelige foranstaltninger til at sikre, at en kunde, der anmoder om at blive behandlet som professionel kunde, opfylder kravene i afsnit 1 og 2 ovenfor. Værdipapirhandlere skal ved klassificeringen af kunder følge hensigtsmæssige skriftlige interne politikker og procedurer. Professionelle kunder er ansvarlige for, at værdipapirhandleren holdes løbende underrettet om enhver ændring, der vil kunne påvirke deres klassificering. Hvis værdipapirhandleren imidlertid bliver klar over, at kunden ikke længere opfylder de oprindelige betingelser, som berettigede denne til en behandling som professionel kunde, skal værdipapirhandleren træffe passende forholdsregler.

Bilag 2

De i afsnit a – c nævnte foretagender kan anses som godkendte modparter, når en værdipapirhandler, der har tilladelse til at udføre ordrer for kunders regning, handel for egen regning samt modtagelse og formidling af ordrer for investorers regning, yder disse services.

Afsnit a

- 1) Værdipapirhandlere.
- 2) Kreditinstitutter.
- 3) Forsikringsselskaber.
- 4) Kollektive investeringsordninger og selskaber, der administrerer sådanne ordninger.
- 5) Pensionskasser og disses administrationsselskaber.
- 6) Andre finansielle enheder, der har fået tilladelse eller er underkastet regulering efter fællesskabslovgivningen eller en medlemsstats nationale lovgivning.
- 7) Nationale regeringer og disses institutioner inklusive offentlige organer, der beskæftiger sig med offentlig gæld.
- 8) Centralbanker.
- 9) Overnationale organisationer.

Afsnit b

Andre selskaber end nævnt under afsnit a, der opfylder forud fastsatte forholdsmæssige krav, herunder kvantitative tærskler. Ved transaktioner, hvor de potentielle modparter befinder sig i forskellige lande, skal værdipapirhandleren respektere det andet selskabs status som bestemt ved lov eller forskrift i det land, hvor dette andet selskab er etableret.

Afsnit c

Tredjelandsenheder, som svarer til de i afsnit a omhandlede enheder. Tredjelandsenheder, som svarer til de i afsnit b omhandlede enheder, forudsat at disse opfylder samme betingelser og samme krav som de i afsnit b omhandlede enheder.